

літніх в Амстердамі (Голландія). На зимових іграх не вдалося завоювати жодної медалі. Польська команда приймала участь в змаганнях у бобслею (5 учасників), хокею (11 гравців), лижному бігу (11 лижників). Натомість літні олімпійські ігри принесли Польщі першу золоту медаль. Її завоювала у метанню диску Г. Конопницька. Ця видатна спортсменка була також чемпіонкою світу та багатократною чемпіонкою Польщі і Європи у цій дисципліні спорту. До речі, у 1928 році жінки в перше брали участь в літніх олімпійських іграх (легка атлетика і гімнастика), Г. Конопацька стала першою із жінок на світі, яка завоювала золоту медаль в легкій атлетичі [3].

Х. Конопацька, крім спорту, також брала участь в змаганнях з метання спису, захоплювалася поезією та образотворчим мистецтвом. Її доля так склалась, що Х. Конопацька виїхала до США, де і залишилася до кінця свого життя.

Всього на цій олімпіаді польські спортсмени здобули 1 золоту, 1 срібну та 3 бронзові медалі. Срібну медаль, уступаючи тільки збірній Іспанії, завоювали вершники у складі М. Войсим-Антонович, К. Гзовські, К. Шосланд. Бронзові медалі також у кінному спорті в командних змаганнях вибороли К. Руммель, М. Войсим-Антонович (це була його друга олімпійська медаль на тих іграх), Й. Тренквальд. 1 бронзову медаль завоювали веслувальники (четвірка) – Ф. Броніковський, Е. Янкоський, Л. Бірхольц, Б. Ормановський, Б. Древек. Відзначилися також фехтувальники на шаблях (А. Папее, Т. Фрідріх, В. Сегда, К. Ляськовський, А. Малецькі, Я. Забельський), які у командних змаганнях взяли бронзові медалі перемагаючи у поєдинку з командою Німеччини [1].

Загалом польські спортсмени брали участь в змаганнях з у 10 олімпійських дисциплінах, і в загальному медальному заліку зайняла 21 місце серед 44 учасників [7].

Варто відмітити, що в тих олімпійських дисциплінах спорту як фехтування і веслування, де польські спортсмени здобували медалі, значну роль відігравали військовослужбовці, передусім офіцери польської армії, хоч також виступали і представники інших соціальних прошарків та професій. Наступна доля багатьох олімпійців була складною – багато спортсменів взяло участь у захисті країні у 1939 році, частина з них загинула, частина по завершенню другої світової війни емігрувала за кордон, в основному, до США та Великобританії, частина залишилася в новій соціалістичній Польщі. Так, серед фехтувальників особливих успіхів досягнув А. Папее володар двох бронзових олімпійських медалей, випускник краківського університету, до війни працював у банку, у післявоєнний час займав посаду заступника, а пізніше голови федерації фехтування Польщі [1]. К. Ласковський - випускник варшавської академії фізичного виховання, майор польської армії, крім фехтування захоплювався боксом. Є одним із засновників федерації боксу Польщі, тренер і суддя, виступаючи як боксер провів на рингу більше двадцяти боїв.

Висновки: В першому періоді своєї діяльності ПОК відіграв важливу роль у створенні спортивного і олімпійського руху. Це була перша в Польщі організація загальнодержавного характеру, яка охоплювала цілий спортивний рух в країні. За ініціативою ПОКу та при його активної діяльності були створені у 1919-1920 роках перші федерації спорту, між іншим: Польська Федерація Веслування, Польська Федерація Футболу, Польська Федерація Лижного Спорту, Польська Федерація Велосипедного Спорту. Черговою федерацією було утворено в 1921-1922 роках – федерація тенісу та фехтування. Суттєву роль відіграло також популяризаторська діяльність серед широких мас населення ПОКу та залучення державних організацій до підготовки польських спортсменів до участі в VII Олімпійських іграх, зокрема, це стосується фінансової допомоги.

- Розвиток олімпійського руху в Польщі у цьому історичному періоді відбулося у надзвичайно складних зовнішніх та внутрішніх політичних і соціально-господарчих умовах. Особливо важким тягарем для польської держави стала польська-радянська 1920 року, коли взагалі стояло питання про загрозу існування незалежної Польщі. Незважаючи на ці труднощі, польські спортсмени прийняли участь в олімпійських іграх вже у 1924 році (літні) та 1928 р. (зимові та літні) завоюючи свої перші медалі, у тому 1 золоту. Найбільш поступовими дисциплінами олімпійського спорту в Польщі стали фехтування та академічне веслування, у успіху та популярності яких важливу роль відіграли кадрові військові польської армії.

Література

1. Głuszek Z., Polscy olimpijczycy. Leksykon, Wyd. „Sport i Turystyka”, Warszawa 1971, ss. 350.
2. Grot Z., Gaj J., Zarys dziejów kultury fizycznej w Wielkopolsce, PWN, Warszawa - Poznań 1973, ss. 340.
3. Hądzek K., Polski ruch olimpijski, [w:] Miller (pod red.) Historia igrzysk olimpijskich i MKOL. Od Aten do Pekinu: 1894-2008, Wyd. Dom Wydawniczy Rebis, Poznań 2008, ss. 720.
4. Ludwiński D., Droga do Justynu Kowalczyk. Historia biegów narciarskich, Wyd. Sine Qua Non, Kraków 2014, ss. 307.
5. Lipoński W., Encyklopedia sportów świata, Oficyna Wydawnicza Atena, Poznań 2006.
6. Wryk R., Początki ruchu olimpijskiego w Polsce, Wyd. Naukowe i Innowacje, Poznań 2012.
7. Хавин Б. Н., Все об олимпийских играх / Б. Н. Хавин – 2-е изд., доп. – М.: Физкультура и спорт, 1979. - 607 с.

УДК 37.0:37.013(477)

Петренко Наталя
Миколаївський національний аграрний університет
ORCID id 0000-0002-5417-2612

РІВЕНЬ СФОРМОВАНОСТІ ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ: МЕТОДИКА ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ РОБОТИ

У статті висвітлено особливості кількісного та якісного аналізу результатів педагогічного експерименту; узагальнено результати педагогічного експерименту, перевірено вірогідність отриманих результатів з використанням методів математичної статистики; сформульовано основні положення та висновки за результатами дослідження; розроблено методичні рекомендації щодо формування педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання в системі методичної роботи аграрного університету.

Ключові слова: педагогічна компетентність; викладач кафедри фізичного виховання; аграрний університет;

здоров'язбережувальний компонент; мотиваційно-ціннісний компонент; когнітивно-процесуальний компонент; розвивально-виховний компонент; комунікативний компонент; педагогічна компетентність; методична робота.

Наталія Петренко. Уровень формування педагогічної компетентності: Методика експериментальної роботи

В статті освітлені особливості кількісного і якісного аналізу результатів педагогічного експеримента; обобщені результати педагогічного експеримента, перевірено достовірність отриманих результатів з використанням методів математичної статистики; сформульовані основні положення і висновки по результатам дослідження; розроблені методичні рекомендації по формуванню педагогічної компетентності преподавателей фізичного виховання в системі методичної роботи аграрного університету.

Ключевые слова: педагогічна компетентність; преподаватель кафедри фізичного виховання; аграрний університет; здоров'язбережувальний компонент; мотиваційно-ціннісний компонент; когнітивно-процесуальний компонент; розвиваюче-виховний компонент; комунікативний компонент; педагогічна компетентність; методична робота.

Petrenko Nataliya. The level of pedagogic competence: the methodology of experimental work

One of the main requirements for higher education of the present is that it covers the idea of what should be a modern person, a professional, what its purpose and role in society is, what the order for her education is, what expectations of education in a person, society it has. Education is increasingly focused on "free development", high culture, creative initiative, autonomy, mobility of future specialists, which requires a qualitatively new approach to the formation of a future specialist.

The article highlights the peculiarities of quantitative and qualitative analysis of the results of the pedagogical experiment; the results of the pedagogical experiment are generalized, the probability of the obtained results is checked using the methods of mathematical statistics; formulated the main provisions and conclusions of the study; the methodical recommendations for the formation of pedagogical competence of teachers of physical education in the system of methodical work of the agrarian university are developed.

Key words: pedagogical competence; teacher of the department of physical education; Agrarian University; health saving component; motivational-value component; cognitive-procedural component; developmental and educational component; communicative component; pedagogical competence; methodical work.

Вступ. Однією з основних вимог до вищої освіти сьогодні є та, що охоплює уявлення про те, якою повинна бути сучасна людина, людина-професіонал, яке її призначення та роль у суспільстві, яке замовлення на її освіту, які очікування від освіти у людини, суспільства. Освіта дедалі більше орієнтується на "вільний розвиток", високу культуру, творчу ініціативу, самостійність, мобільність майбутніх спеціалістів, що вимагає якісно нового підходу до формування майбутнього фахівця [2].

Методи формування педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання аграрного університету зорієнтовані на: 1) теоретичний аспект – засвоєння системи базових знань з теорії та практики професійної педагогічної діяльності; 2) практичний аспект – формування системи базових професійних умінь і навичок; 3) особистісний аспект – розвиток базових підсистем професійних якостей, розвиток зрілої, позитивної професійної Я-концепції, професійної рефлексії, активізація механізмів самоорганізації, мисленнєвої діяльності. Відтак процес формування педагогічної компетентності викладача закладів вищої освіти має передбачати активізацію процесів професійної самоорганізації особистості та їх змістове (педагогічне) "наповнення" [5].

В аграрному університеті на кафедрі фізичного виховання створені необхідні умови для розвитку педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання, а саме: перегляд змісту навчальної дисципліни "Фізичне виховання" для формування у викладачів кафедри методичних умінь і креативного мислення, урахування інтегрованого характеру методів викладання та варіативних підходів під час засвоєння методичних знань, що сприятиме розкриттю творчого потенціалу студентів шляхом удосконалення мотивації навчання; різноманітні види освітньої діяльності, широке використання сучасних освітніх та інформаційних технологій [4].

Метою даної статті є аналіз результатів дослідження педагогічного експерименту та перевірено вірогідність отриманих результатів з використанням методів математичної статистики.

Результати анкетування викладачів фізичного виховання свідчать, що респонденти мають високий рівень мотивації до занять фізичними вправами (59%) та мають потребу у заняттях ними (43%) задля формування ціннісних орієнтацій на практичних заняттях (67%) та формування здоров'язбережувального компонента педагогічної компетентності. Результати опитування викладачів фізичного виховання засвідчили, що переважна більшість (78%) фахівців володіють педагогічними знаннями та застосовують методологічні знання (78%), педагогічну майстерність та творчість (80%) на практичних заняттях й зацікавлені (89%) власним саморозвитком й можливістю навчання упродовж життя (80%).

Викладачі фізичного виховання (81%) застосовують на практичних заняттях комплекс знань, умінь, спрямованих на збереження здоров'я та володіють вміннями аналізувати, оцінювати, контролювати власну, особистісну та професійну діяльність щодо здоров'язбереження. При цьому, викладачі фізичного виховання володіють комунікативними вміннями та навичками (75%) в процесі професійної діяльності та здатні запобігати конфліктам (64%).

Систематично підвищувати рівень педагогічної компетентності в системі методичної роботи прагне (89%) опитаних викладачів фізичного виховання. Опитування студентів аграрного університету показало, що більшість (79%) респондентів недостатньо розуміє можливості майбутньої професії для збереження здоров'я людей та власного здоров'я (73%).

З метою визначення рівня сформованості педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання в системі методичної роботи наші дослідження склалися з наступних дій: визначення компонентів (мотиваційно-ціннісний,

когнітивно-процесуальний, розвивально-виховний, здоров'язбережувальний, комунікативний) педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання, критеріїв, показників та методик оцінки рівня сформованості зазначених компонентів педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання. В результаті дослідження було визначено наступні критерії: мотиваційно-ціннісний, когнітивно-процесуальний; здоров'язбережувальний; комунікативний.

Мотиваційно-ціннісний компонент педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання складається з потреби в досягненні, мотивації до успіху та уникнення невдач. Оцінюючи потребу у досягненні ми визначали рівень прагнення людини утримувати самосвідомість на якомога вищому рівні за допомогою високого особистого стандарту досягнень (рівня домагань), тобто здібності й уміння підтримувати їх на якомога вищому рівні у тих видах діяльності, стосовно яких досягнення вважаються обов'язковими. Рівень сформованості мотиваційно-ціннісного компонента педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання ми визначали за мотиваційно-ціннісним критерієм та наступними показниками: 1) мотиви розвитку педагогічної компетентності; 2) потреба в розвитку педагогічної компетентності; 3) ціннісні орієнтації на досягненні високих результатів розвитку педагогічної компетентності.

Когнітивно-процесуальний компонент педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання складається з когнітивної зорієнтованості на здобуття методологічних професійних знань, інтегрального показника мотивації діяльності щодо опанування педагогічними знаннями, потрібних для фахової діяльності та публікативної активності викладачів фізичного виховання впродовж навчального року.

Мотивацію діяльності особистості викладачів фізичного виховання ми досліджували за допомогою наступних складових: внутрішній мотив, пізнавальний мотив, мотив уникнення, змагальний мотив, мотив зміни діяльності, мотив самоповаги, значущість результатів, складність завдання, вольове зусилля, оцінка рівня досягнутих результатів, оцінка власного потенціалу, намічений рівень мобілізації зусиль, очікуваний рівень результатів, закономірність результатів, ініціативність. Публікативну активність викладачів фізичного виховання впродовж навчального року ми оцінювали за результати заповнення їх особистого портфоліо.

Рівень сформованості когнітивно-процесуального компонента педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання ми визначали за когнітивно-процесуальним критерієм та наступними показниками: 1) педагогічні знання; 2) методологічні знання; 3) професійні знання. Розвивально-виховний компонент педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання складається з самооцінки творчого потенціалу особистості викладачів, з володіння педагогічною технікою (поведінки керівника дискусії), оцінки їх емоційного інтелекту та пізнавальних здібностей. Оцінюючи творчий потенціал особистості викладачів фізичного виховання ми визначали рівень його сформованості за результатами самооцінки фахівців. Рівень володіння педагогічною технікою викладачів фізичного виховання ми визначали за поведінкою фахівця як керівника дискусії, його здібності логічно викладати навчальний матеріал. Емоційний інтелект викладачів фізичного виховання ми визначали за п'ятьма шкалами: емоційна поінформованість, керування емоціями, самомотивація, емпатія, розпізнавання емоцій інших людей. Шкала "Емоційна поінформованість" відображає рівень поінформованості людини щодо змісту законів та феноменів афективного життя, розуміння того, яку емоційну реакцію можуть викликати будь-яка подія, слово, вчинок; шкала "керування емоціями" відображає здатність особистості керувати й контролювати міру впливу зовнішніх психотравмуючих факторів на свій емоційний стан (вміння захищатися від негативних емоцій); шкала "самотивація" вимірює здатність людини довільно змінювати свій емоційний статус відповідно до вимог ситуації та діяльності; шкала "емпатія" вимірює спроможність людини відображати переживати інших людей, а також співпереживання; шкала "розпізнавання емоцій інших людей" визначає рівень адекватного розпізнавання людиною емоцій інших, фіксує її вміння керувати станом та почуттями співрозмовника, а також бути експертом в галузі емоційного компонента міжособистісних стосунків.

Рівень сформованості розвивально-виховного компонента педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання ми визначали за розвивально-виховним критерієм та наступними показниками: 1) педагогічна майстерність і творчість; 2) здатність до саморозвитку; 3) здатність до навчання упродовж життя.

Здоров'язбережувальний компонент педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання складається з визначення орієнтовної оцінки здорової поведінки фахівця, результатів анкетування викладачів фізичного виховання щодо рівня сформованості їх власної здоров'язбережувальної компетентності в системі методичної роботи. Оцінюючи рівень здорової поведінки викладачів фізичного виховання ми визначали їх ставлення до власного здоров'я, наявність резервів щодо їхнього покращення. Визначаючи рівня сформованості власної здоров'язбережувальної компетентності викладачів фізичного виховання ми аналізували результати анкетного опитування щодо володіння професійними знаннями для здійснення здоров'язбережувальної діяльності, щодо застосування педагогічної майстерності та творчості під час освітнього процесу, комплексу знань, умінь, спрямованих на збереження здоров'я, впровадження здорового способу життя.

Рівень сформованості здоров'язбережувального компонента педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання ми визначали за здоров'язбережувальним критерієм та наступними показниками: 1) знання, уміння, спрямовані на збереження здоров'я людини; 2) впровадження здорового способу життя; 3) набуття вмінь аналізувати, оцінювати, контролювати власної, особистості та професійної діяльності щодо здоров'язбереження.

Комунікативний компонент педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання складається з організаторських, комунікативних здібностей фахівців та їх здатністю запобігати конфліктам. Оцінюючи організаторські здібності викладачів фізичного виховання ми визначали визначити рівень вияву особи фахівця. Оцінюючи комунікативні здібності викладачів фізичного виховання ми визначали мірою їх розвитку за даними тестування. Здібність регулювання конфліктів, поведінки особи фахівця в конфліктних ситуаціях ми визначали за тим, як вони здатні досягти своїх інтересів в збиток іншому; приносити в жертву власні інтересів заради іншого; укладати угоду на основі взаємних поступок та пропозиції варіанту, що знімає виникле протиріччя; пошуку альтернативи, яка повністю задовольняє інтереси обох сторін. Рівень сформованості комунікативного компонента педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання ми визначали за

комунікативним критерієм та наступними показниками: 1) комунікативні уміння й навички педагогічної компетентності; 2) здатність до запобігання конфліктам.

Результати дослідження було опрацьовано за традиційною методикою математико-статистичної обробки отриманих даних, що включала розрахунок наступних статистичних параметрів, які характеризують досліджувану вибірку відповідно до методу середніх величин [3]:

- середнє арифметичне значення (X);
- середнє квадратичне відхилення (σ);
- помилка репрезентативності (m);
- коефіцієнт варіації (V).

Аналіз та інтерпретацію отриманого у експериментальній частині роботи матеріалу було здійснено за наступним планом.

Аналіз отриманих даних було розраховано узагальнений рівень педагогічної компетентності досліджуваних та окремі компоненти, що його визначають. Було проаналізовано особливості розподілу у досліджуваній вибірці викладачів фізичного виховання з різними рівнями сформованості педагогічної компетентності (метод середніх величин) (формула 1):

$$x = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (1)$$

Перевірка достовірності відмінностей результатів дослідження контрольної та експериментальної групи здійснювалася з використанням t-критерію Ст'юдента. Така перевірка дала можливість виявити статистично значущі відмінності рівня сформованості педагогічної компетентності та її компонентів у викладачів фізичного виховання експериментальної та контрольної груп ($p < 0,05$).

З метою аналізу отриманих даних рівня сформованості педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання в системі методичної роботи аграрного університету було використано (проведено) кореляційний аналіз, що дозволив виділити чинники, які найбільшою мірою впливають на формування педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання в системі методичної роботи аграрного університету та оцінити їх значущість.

Коефіцієнт кореляції (r) ми використовували для вимірювання ступеня лінійної залежності між рівнем сформованості педагогічної компетентності та її компонентами: мотиваційно-ціннісний, когнітивно-процесуальний, розвивально-виховний, здоров'язбережувальний, комунікативний. У лінійних моделях тіснота зв'язку між досліджуваними показниками вимірюється за допомогою лінійного коефіцієнта кореляції (Пірсона) r . Додатне значення свідчить про наявність прямого зв'язку, від'ємне – зворотного [-1;+1]. Коефіцієнт кореляції визначали за формулою 2:

$$r_{xy} = \frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})(y_i - \bar{y})}{\sqrt{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2 \sum_{i=1}^n (y_i - \bar{y})^2}} \quad (2)$$

В наших дослідженнях ми виходили з того, що коефіцієнт кореляції набуває значень у межах ± 1 , завдяки чому відображає не лише щільність (тісноту) зв'язку, а й його напрям (табл. 1).

Таблиця 1

Величина коефіцієнта кореляції та тісноти зв'язку	
Значення коефіцієнта	Міцність зв'язку
0,1-0,3	Слабка
0,31-0,5	Помірна
0,51-0,7	Значна
0,71-0,9	Висока
0,91-0,99	Дуже висока

Особливості кореляційних зв'язків породжують у теорії кореляції два завдання визначити теоретичну форму зв'язку (регресійний аналіз) і виміряти щільність зв'язку (кореляційний аналіз). Перше полягає в тому, щоб знайти форму функціонального зв'язку, яка найбільшою мірою відповідає суті кореляційної залежності. Друге – виміряти за допомогою спеціальних показників, якою мірою кореляційний зв'язок наближається до зв'язку функціонального.

Результати оцінювання експериментальної і контрольної груп на початку формувального етапу експерименту були переведені у високий, середній, низький рівні за показниками критеріїв сформованості педагогічної компетентності фахівців фізичного виховання.

При опрацюванні результатів педагогічного експерименту нами було застосовано стандартні методи математико-статистичної обробки даних [1].

Висновки. Таким чином, сформованість педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання та її компонентів оцінювався виходячи з наступних рівнів: високий, середній, низький. За даними кореляційного аналізу було визначено ступінь залежності рівня сформованості педагогічної компетентності викладачів фізичного виховання в системі методичної роботи з її компонентами: дуже високий ступінь залежності виявлено зі здоров'язбережувальним ($r = 0,98$) та мотиваційно-ціннісним компонентами ($r = 0,94$); високий ступінь залежності виявлено з когнітивно-процесуальним ($r = 0,86$), розвивально-виховним ($r = 0,82$) та комунікативним ($r = 0,78$) компонентами.

Проведене експериментальне дослідження підтвердило, що запропонована технологія розвитку педагогічної компетентності в системі методичної роботи аграрного університету є ефективною та може бути рекомендована для

практичного застосування у закладах вищої освіти різного типу.

Література

1. Денисова Л. В. Измерения и методы математической статистики в физическом воспитании и спорте: учебное пособие для вузов / Л. В. Денисова, И. В. Хмельницкая, Л. А. Харченко // К. : Олимпийская литература, 2008. – 127 с.
2. Мачинська Н. І. Педагогічна освіта магістрантів вищих навчальних закладів непедагогічного профілю / Н. І. Мачинська. – Львів: ЛьвДУВС, 2013. – 416 с. – (Видано в авторській редакції).
3. Начинская С. В. Спортивная метрология : учебное пособие для студентов высших учебных заведений / С. В. Начинская. – М. : Академия, 2005. – 130 с.
4. Проніков О. Підготовка вчителя фізичної культури. Досвід та перспектива / Олександр Проніков // Молодіжний науковий вісник ... / Олександр Проніков. – Луцьк: Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2015. – С. 17–22.
5. Шишко А. В. Формування педагогічної компетентності майбутнього викладача іноземної мови у процесі магістерської підготовки: автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. пед. наук: спец. 13.00.04 "Теорія та методика професійної освіти" / Анжеліна Василівна Шишко; Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка. – Кіровоград, 2008. – 22 с

References

1. Denysova L. V. (2008) Izmere nyaiametody matematyky v fizichesk omvosp ytanii y sporte [Measurements and methods of mathematical statistics in physical education and sport] Kyiv. : Olympyiskaliteratura, [in Russian].
2. Machynska N. I. (2013) Pedago hichnaosvita mahistrantivymsh chykhnv chalnykhzak adivnep edahoh hnohprofiliu [Pedagogical education of masters of higher educational institutions of non-professional direction]. – Lviv: LvDUVS, 2013 [in Ukrainian].
3. Nachynskaia S. V. (2005) Sportivnaia etrol ohyia :uchebno eposobyedlias tudentovvyss hykhuchebn ykhzavedenyi [Sports metrology]. – Moscow. : Akademyia, [in Russian].
4. Pronikov O. (2015) Pidhotovk vchyteli afizychno ikultury. Dosvid ta perspektyva [Training of the Teacher of Physical Education. Experience and Perspectives]– Molodizhnyinaukovyivisnyk. – Lutsk: Skhidnoievrop. nats. un-tim. LesiUkrainky, 17–22 [in Ukrainian].
5. Shyshko A. V. (2008) Formuv anniapedahohic hnoikompetentnosti maibutno hovyklada chain zemnoimovy u protsesimahisterskoipidhotovky [Formation of pedagogical competence of the future teacher of a foreign language in the process of master's training][Extended abstract of candidate's thesis. Kirovohrad: Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State Pedagogical University [in Ukrainian].

УДК: 796.012.35: 792.027.5 + 616.89-008.434-053.4

Петренко Н. Б., Філіппов М. М.

Національного університету фізичного виховання і спорту України, м. Київ

КООРДИНАЦІЙНІ ЗДІБНОСТІ У ДІТЕЙ 4–6 РОКІВ З ВІДХИЛЕННЯМИ МОВЛЕННЯ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ЗАНЯТЬ З ЕЛЕМЕНТАМИ ТАНЦЮВАЛЬНИХ ВПРАВ

Показано, що заняття з використанням елементів танцювальних вправ позитивно впливають на координаційні здібності дітей дошкільного віку з відхиленнями мовлення. При цьому активація аналізаторів, вочевидь, сприяє розвитку нервових структур, вдосконаленню психофізіологічних властивостей, що зробило позитивний вплив на корекцію відхилень мовлення.

Мета роботи. Визначити вплив занять з елементами танцювальних вправ на координаційні здібності дітей 4–6 років з відхиленнями мовлення. Методи і організація дослідження. Для оцінки координаційних здібностей використовували психолого-педагогічні методи та тести. У педагогічному експерименті взяли участь 97 дітей 4–6 років. Результати та обговорення. Виявлено, що значення показників координаційних здібностей в основній групі в середньому збільшилися на 23 %, в контрольній – на 14 % а у групі здорових дітей – на 4 %. Проведена порівняльна характеристика змін показників координаційних здібностей дала змогу виявити їх статистично значуще підвищення у дітей основної групи, порівняно з контрольною. Отримані результати підтвердили актуальність використання музично-танцювальних засобів і методів фізичного, естетичного та музичного виховання дітей.

Ключові слова: *координаційні здібності, танцювальні вправи, відхилення мовлення.*

Петренко Н. Б., Філіппов М. М. Координационные способности у детей 4–6 лет с речевыми отклонениями при проведении занятий с элементами танцевальных упражнений. *Показано, что занятия с использованием элементов танцевальных упражнений оказывают положительное влияние на координационные способности детей дошкольного возраста с речевыми отклонениями. При этом активация анализаторных систем, очевидно, способствует развитию нервных структур, совершенствованию психофизиологических свойств, что оказало положительное влияние на коррекцию речевых отклонений.*

Цель работы. Определить влияние занятий с элементами танцевальных упражнений на координационные способности детей 4–6 лет с отклонениями речи. Методы и организация исследования. Для оценки координационных способностей использовали психолого-педагогические методы и тесты. В педагогическом эксперименте приняли участие 97 детей 4–6 лет. Результаты и обсуждение. Выявлено, что значения показателей координационных способностей в основной группе в среднем увеличились на 23 %, в контрольной – на 14 %, а в группе здоровых детей – на 4 %. Проведена сравнительная характеристика изменений показателей координационных способностей позволила